

3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že

- napadnuté nariadenie nie je primerane odôvodnené, čo je v rozpore s článkom 296 ZFEÚ.

Žaloba podaná 5. júla 2011 — Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon/Komisia a i.

(Vec T-369/11)

(2011/C 282/59)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon AE (Chalandri, Grécko) (v zastúpení: A. Krystallidis, advokát)

Žalovaní: Európska komisia, delegácia EÚ v Turecku (Ankara, Turecko), a Central Finance & Contracts Unit (CFCU) (Ankara)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- nahradil žalobkyni škodu, ktorá jej bola spôsobená podľa jej názoru protiprávnym rozhodnutím (a každým nasledujúcim rozhodnutím) jedného zo žalovaných (delegáciou EÚ v Turecku) z 5. apríla 2011, ktorým bolo zrušené zadanie verejnej zákazky na „rozšírenie európsko-tureckej siete obchodných stredísk v Sivas, Antakya, Batman a Van — EuropeAid/128621/D/SER/TR“ konzorciu ⁽¹⁾ z dôvodu údajne „nepravdivého vyhlásenia“,

- zaviazal žalovaných na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod

- žalovaní údajne v rozpore s článkom 10 európskeho kódexu dobrej správnej praxe nesplnili legitímne očakávanie žalobkyne tým, že rozhodnutie o zadaní uvedeného projektu konzorciu zrušili s odôvodnením, že uskutočnilo „nepravdivé vyhlásenie“.

2. Druhý žalobný dôvod

- žalovaní údajne porušili všeobecnú zásadu právnej istoty a článok 4 európskeho kódexu dobrej správnej praxe tým, že žalobkyni vytkli, že uskutočnila nepravdivé vyhlásenie bez toho, aby predtým uviedli akýkoľvek dokument údajne obsahujúci nepravdivé údaje.

3. Tretí žalobný dôvod

- žalovaní údajne porušili právo žalobkyne byť vypočutý tým, že ju v rozpore s článkom 16 európskeho kódexu dobrej správnej praxe neinformovali o svojom úmysle zrušiť zadanie verejnej zákazky.

4. Štvrtý žalobný dôvod

- žalovaní údajne v rozpore s článkom 18 európskeho kódexu dobrej správnej praxe nepodali žiadne presvedčivé údaje o tom, aké dokumenty žalobkyňa údajne skreslila.

5. Piaty žalobný dôvod

- žalovaní údajne v rozpore s článkami 11 a 19 európskeho kódexu dobrej správnej praxe žalobkyňu neinformovali o dostupných opravných prostriedkoch týkajúcich sa rozhodnutia vydaného proti nej.

6. Šiesty žalobný dôvod

- žalovaní údajne zneužili svoju voľnú úvahu rozhodnúť o skutkových okolnostiach, ktoré im boli predložené, a tým prekročili svoju právomoc, lebo zadávateľom uvedené dôvody mohli viesť k vylúčeniu ponuky z dôvodu nesplnenia posudzovaných kritérií len v priebehu zadávacieho konania, ale nie po zadaní zákazky.

⁽¹⁾ „DIADIKASIA BUSINESS CONSULTANTS S.A. (GR) — WYG INTERNATIONAL LTD (UK) — DELEEUW INTERNATIONAL LTD (TR) — CYBERPARK (TR)“

Žaloba podaná 15. júla 2011 — Palirria Souliotis/Komisia

(Vec T-380/11)

(2011/C 282/60)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Anonymi Viotechniki kai Emporiki Etairia Kataskevis Konservon — Palirria Souliotis AE (Psacha, Grécko) (v zastúpení: S. Pappas, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 447/2011 zo 6. mája 2011 o zatriedení určitého tovaru do kombinovanej nomenklatúry (Ú. v. EÚ L 122, s. 63) a

- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia porušila podstatné formálne náležitosti, lebo nevykonala konzultáciu s Výborom pre nomenklatúru. Komisia sa navyše nezaoberala stanoviskom predloženým žalobkyňou.

2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia prekročila právomoci, ktoré jej priznáva článok 9 nariadenia Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. ES L 256, s. 1; Mim. vyd. 02/02, s. 382).
3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že zaradila plnené vínné listy v konzerve do kódu KN uvedeného v prílohe k napadnutému nariadeniu.

Žaloba podaná 15. júla 2011 — Pigui/Komisia

(Vec T-382/11)

(2011/C 282/61)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Cristina Pigui (Strejnic, Rumunsko) (v zastúpení: M. Alexe, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zaviazal žalovanú na sprístupnenie informácie týkajúcej sa identity inštitúcie vyššieho vzdelávania, ktorá sa zúčastňuje online Jean Monnet programu Master 2008 — 2010,
- zaviazal žalovanú, aby zastavila program, ak sa ho nezúčastňuje žiadna inštitúcia vyššieho vzdelávania, vyžadovala písomnú zmluvu o štúdiu medzi študentmi a organizátormi a vyžadovala jednotný systém hodnotenia pre všetkých zúčastnených študentov, a
- zaviazal Komisiu, aby obnovila *ab initio* situáciu žalobkyne tak, že preukáže, že program 2008 — 2010 nespĺňal štandardy programu Jean Monnet, prinajmenšom, pokiaľ ide o žalobkyňu.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa sa vo svojej žalobe domáha podľa článku 265 ZFEÚ konštatovania, že žalovaná protiprávne opomenula konať, keď nespístupnila výsledky verejného vyšetrovania požadovaného žalobkyňou.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že žalovaná porušila článok 6 ods. 3 a článok 15 rozhodnutia č. 1720/2006/ES⁽¹⁾ tým, že nevyšetrila a nespístupnila informácie žiadané žalobkyňou, ako aj články 11 a 38 Charty základných práv Európskej únie tým, že porušila zásadu transparentnosti a právne predpisy na ochranu spotrebiteľa.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že žalovaná porušila články 4 a 5 smernice 97/7/ES⁽²⁾ a článok 2 písm. a) a b) a článok 5 smernice 2005/29/ES⁽³⁾ tým, že nevyšetrila a neposúdila online Jean Monnet program Master 2008 — 2010 v porovnaní s jeho cieľmi v súlade s článkom 15 rozhodnutia č. 1720/2006/ES.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že žalovaná porušila článok 5 smernice 97/7/ES a článok 2 písm. a) a b) a články 6 a 7 smernice 2005/29/ES tým, že nevyšetrila systém hodnotenia študentov založený na dvojakom štanarde.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že žalovaná porušila článok 14 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj článok 2 protokolu č. 1 k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, keďže so žalobkyňou sa nezaobchádzalo rovnako v rámci online Jean Monnet programu Master 2008 — 2010.

(¹) Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 1720/2006/ES z 15. novembra 2006, ktorým sa ustanovuje akčný program v oblasti celoživotného vzdelávania (Ú. v. EÚ L 327, s. 45).

(²) Smernica 97/7/ES Európskeho Parlamentu a Rady z 20. mája 1997 o ochrane spotrebiteľa vzhľadom na zmluvy na diaľku (Ú. v. ES L 144, s. 19; Mim. vyd. 15/003, s. 319).

(³) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, s. 22).

Žaloba podaná 21. júla 2011 — Makhlouf/Rada

(Vec T-383/11)

(2011/C 282/62)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Eyad Makhlouf (Damask, Sýria) (v zastúpení: P. Grollet a G. Karouni, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie